[Bilgrav-Nielsen.]

taler om, hvilken merudgift man må påregne på KM-linjen som følge af lufthavnsanlægget på Saltholm. Det fremgår nemlig af fremtidsudvalgets betænkning, at udgiften til lufthavnsanlægget, uanset om man vælger Sydamager eller Saltholm, vil blive de ca. 3 milliarder kr., men at der kommer en fordyrelse, hvis man vælger Saltholm, og at denne fordyrelse vil ligge et sted mellem 275 mill. kr. og 775 mill. kr., og det er oven i købet i 1965-priser, hvilket i 1967-priser vil sige et sted mellem 342 mill. kr. og 900 mill. kr. i ekstraudgift ved en placering på Saltholm. Ministeren taler også om et beløb på 250 mill. kr. ekstra ét sted og et andet sted om et beløb på 285 mill. kr. ekstra. Men der findes sikkert en forklaring på disse tal.

Det forekommer mig i det hele taget, at der i de prisoverslag, vi opererer med, er så mange ubekendte størrelser, at det på nuværende tidspunkt må siges at være ret umuligt at sige noget konkret om de samlede udgifter. Problematikken bliver ikke enklere af, at vi i henholdsvis Saltholmudvalgets rapport og fremtidsudvalgets betænkning har materiale, der hver for sig ser ganske troværdigt ud, men sammenholdt skaber nogen uklarhed, og da ikke mindst hvad angår den økonomiske side af sagen.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg finder, at ministerens tanker vedrørende finansieringen er interessante; det ville måske være en god idé at lade et privat konsortium klare opgaven; blot må vi nok gøre os klart, at uanset hvad vi vælger, kan vi ikke anlægge denne storlufthavn, uden at der gives en statsgaranti for udenlandske lån.

Den arbejdsgruppe, som har arbejdet med trafikproblemerne på land som følge af en storlufthavns placering et af de to nævnte steder, har ikke lavet noget egentligt overslag over trafikanlægsudgifterne, men man har afgivet et skøn, der går ud på, at udgifterne til veje m. v. til de to lufthavne vil være lige store, nemlig ca. 75 mill. kr. Hermed er de økonomiske betragtninger naturligvis ikke overstået. En lang række byplanmæssige og trafikmæssige dispositioner på Københavnsegnen vil komme til at afhænge af, om den ene eller den anden placering vælges, og udgiftsdifferencer ved disse konsekvenser bør tages med. Det kan f. eks. nævnes, at Saltholmalternativet vil belaste den indre bys trafiknet i højere grad og derfor formodentlig på et eller andet tidspunkt stille større krav til anlæg af transitmotorvej, f. eks. den omtalte Kroneløbsvej.

I særdeleshed må vi være klar over, at vi også her må tage hensyn til trafiknettet ud over landet som sådant, og i den forbindelse skal jeg da også nævne, at vi ikke i den radikale gruppe mener, at vi for nærværende skal definitivt tage afstand fra den placering, vi har givet Store-Bæltsforbindelsen som nr. 1, men at vi må sige, at det jo er ret sandsynligt, at hvis der kommer denne storlufthavn, og hvis vi får denne faste forbindelse, så vil vi nok på et eller andet tidspunkt blive pisket til også at etablere Store-Bæltsforbindelsen. I øvrigt må vi regne med, at også trykket sydpå fra Sjælland vil blive øget. Endvidere synes jeg, det er værd at omtale, at det vistnok er en opfattelse hos mange, i hvert fald hos dem, der bor vest for Store-Bælt, at det erhvervsliv, der er placeret østfor, har betydelig bedre konkurrencevilkår over for de nordiske lande end dem, der bor vest for Store-Bælt — og jeg tror da, det kan være rigtigt. Også det må jo spille ind, når vi overvejer bygningen af denne Store-Bæltsforbindelse.

Jeg tror, vi må konstatere, at nok er problemet omkring Københavns lufthavn stort og kalder på hurtig handling, og jeg mener også, det er nødvendigt, at vi snart bestemmer os; men jeg synes bare ikke, det er muligt for os på det foreliggende grundlag endeligt at sige, hvad vi vil i denne sag.

Jeg vil — som andre ordførere har udtrykt det — tilslutte mig, at vi får truffet en beslutning om at nedsætte et folketingsudvalg til at modtage oplysninger løbende, således at vi kan få alle de prognoser, alle de udvalgsbetænkninger og alt det materiale, vi indtil videre har fået om de to problemer, grundigt gennemgravet og diskuteret, så vi kan få truffet beslutningen — og for vores skyld gerne til efteråret. Men det er jo vigtigt, at vi også i denne forbindelse får den nødvendige kontakt til svensk side. Jeg tror ikke, at vi kan løse dette problem på en tilfredsstillende måde, medmindre det sker i godt samarbejde med de øvrige nordiske lande.

Aksel Larsen: Jeg tror, jeg kan berolige min forgænger på talerstolen med, at der er